

Sygn. akt IV KK 39/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 marca 2017 r.
w sprawie **R. P.**,
kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 23 sierpnia 2016 r., sygn. akt IX Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 25 stycznia 2016 r., sygn. II K (...),

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego R. P..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie II K (...) uznał R. P. za winnego tego, że „w dniu 24 sierpnia 2013 roku w S. w woj. (...) w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności za pośrednictwem innych osób, lecz w zamiarze, aby wypowiedziane słowa dotarły do adresata, groził S. S. oraz M. K. pozbawieniem ich życia, zaś groźby te z uwagi na okoliczności w jakich zostały wypowiedziane wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną obawę ich spełnienia, a mianowicie:

1. w dniu 24 sierpnia 2013 roku w S., za pośrednictwem innych osób, lecz w zamiarze aby słowa groźby dotarły do adresata, groził M. K. pozbawieniem życia, zaś groźba ta z uwagi na okoliczności, w jakich została wypowiedziana, wzbudziła

w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia,

2. w dniu 24 sierpnia 2013 roku w S., za pośrednictwem innych osób, lecz w zamiarze, aby słowa groźby dotarły do adresata, groził S. S. pozbawieniem życia, zaś groźba ta z uwagi na okoliczności, w jakich została wypowiedziana, wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia” i czyn ten zakwalifikował jako ciąg przestępstw z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za te czyny na podstawie powołanych przepisów i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego R. P., a po jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2016 r., sygn. IX Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, zarzucając w niej rażące naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., poprzez utrzymanie w mocy wyroku Sądu Rejonowego w B. w zakresie skazania R. P. za przestępstwo popełnione na szkodę M. K., pomimo zaistnienia ujemnej przesłanki procesowej, tj. postępowanie karne co do tego przestępstwa, w stosunku do tego pokrzywdzonego zostało już prawomocnie zakończone wydaniem przez Prokuratora w dniu 27 listopada 2013 r. postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

W konkluzji kasacji obrońca wniósł o uchylenie wyroków Sądu I Instancji oraz Sądu Okręgowego w K. w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w tym zakresie.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Jedyny podniesiony w kasacji zarzut okazał się bezzasadny w stopniu oczywistym. Postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego z dnia 27 listopada 2013 r., na które powołuje się skarżący w omawianym zarzucie, nie zyskało waloru prawomocności, ze względu na wniesienie zażalenia przez jednego z pokrzywdzonych. Zażalenie to zostało

uwzględnione, co skutkowało uchYLENIEM przywołanego postanowienia o umorzeniu, mocą postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 marca 2014 r., II Kp (...). Co kluczowe, uchYLENIE to nastąpiło w odniesieniu do całości przedmiotu postępowania przygotowawczego, a zatem także w zakresie pokrzywdzonego M. K.. Z tych powodów nie można w sprawie dopatrzeć się naruszenia *rei iudicatae*, podniesionego w kasacji obrońcy.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.